

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

افزوده و ارسال: علی مشرف

۰۶ دسمبر ۲۰۲۳

سرمقاله گلوبال تایمز:

بهبود روابط میلی با ایالات متحده نیازی به دشمنی با دیگران ندارد

اگرچه هنوز بیش از ده روز تا مراسم تحلیف باقی مانده است، اما خاویر میلی، رئیس جمهور منتخب ارجنتاین، پیش از این مراسم سفر خود را به ایالات متحده آغاز کرده است. بر اساس گزارش‌ها، میلی قرار است در ۲۷ نومبر به وقت محلی برای یک «بازدید خصوصی» وارد نیویورک شود و متعاقباً به واشنگتن سفر کند و در یک دوره دو روزه با مقامات امریکائی و سازمان‌های بین‌المللی دیدار نماید. این موضوع در مرکز توجه قرار دارد که آیا ارجنتاین، تحت رهبری میلی، کاملاً به سمت ایالات متحده خواهد چرخید و احتمالاً از شرکای تجاری مهمی مانند چین و برزیل «دوری خواهد گزید» و این‌که چه اطلاعات مهمی از این سفر به دست خواهد آمد؟

میلی در میانه یک بحران به میدان آمد. از نظر جریان اصلی جامعه اقتصادی، دیدگاه‌های مبارزاتی میلی، از جمله «از میان برداشتن بانک مرکزی»، لغو پزو و استفاده از دلار امریکا به جای آن، و همچنین طرح «اره برقی» او برای کاهش هزینه‌های دولت، تا حدودی غیرمتعارف تلقی می‌شود. با این حال، ضروری و مهم است که دشواری‌های پیش روی ارجنتاین، دومین اقتصاد بزرگ امریکای جنوبی، را در نظر بگیریم: نرخ تورم به بیش از ۱۴۰ درصد افزایش یافته است، نرخ رسمی مبادله پزو در برابر دلار امریکا به زیر ۳۵۰ رسیده است، [۱] و ذخایر خالص بانک مرکزی به بیش از ۱۰ میلیارد دلار منفی کاهش یافته است. از هر ۱۰ نفر در ارجنتاین، چهار نفر زیر خط فقر زندگی می‌کند و بیش از نیمی از جمعیت به نوعی کمک یا حمایت اجتماعی نیاز دارند. می‌توان گفت که به قدرت رسیدن میلی نشان‌دهنده تمایل فوری رأی‌دهندگان ارجنتاینی برای غلبه سریع بر مشکلات اقتصادی است.

همان‌طور که مجله بریتانیایی اکونومیست اشاره کرد، میلی با وضعیت اقتصادی بسیار پیچیده‌تر از هر رئیس‌جمهوری آمریکا از زمان رکود مواجه است. در نتیجه، افکار عمومی متوجه شده‌اند که میلی در سفر خود به آمریکا، علاوه بر دیدار با دیپلمات‌های امریکائی، به دیدار با مقامات خزانه‌داری آمریکا و صندوق بین‌المللی پول نیز اهمیت زیادی می‌دهد. در همان زمان، در میان اطرافیان میلی، مشاور امور مالی، لوئیس کاپوتو، حضور دارد، که او نیز به‌عنوان یکی از اعضای بالقوه کابینه آینده محسوب می‌شود. اگرچه تیم میلی تأکید می‌کند که در این سفر «به‌دنبال تأمین مالی نیست»، اما بدیهی است که میلی امیدوار است با تقویت روابط با ایالات متحده مشکلات اقتصادی ارجنتاین را کاهش دهد.

چین به‌عنوان دوست صمیمی ارجنتاین امیدوار است که ارجنتاین بتواند به‌سرعت بر دشواری‌های فعلی خود غلبه کند و مسیر توسعه بهتری را در پیش بگیرد. اگر ایالات متحده واقعاً بتواند به بهبود اقتصادی ارجنتاین کمک کند و به مردم اجازه دهد تا از شکوفائی و رفاه بیشتری برخوردار شوند، این آن چیزی خواهد بود که جامعه بین‌المللی، از جمله چین، را از دیدن آن خرسند خواهد کرد.

با این حال، این‌که آیا ایالات متحده واقعاً چنین خواهد کرد یا خیر، جای سؤال دارد. در امریکای لاتین نمونه‌های زیادی وجود دارد که در آن‌ها کشورها به‌طور کامل با ایالات متحده همسو هستند اما هیچ کمک واقعی دریافت نمی‌کنند. خود ارجنتاین نیز از این موضوع آسیب دیده است. برای مثال، در دهه ۱۹۹۰، دولت «منم» در ارجنتاین تلاش کرد تا سیستم مالی این کشور را به‌طور کامل به‌روزی ایالات متحده باز کند، اما این تلاش منجر به کمک واقعی ایالات متحده نشد. در عوض، به‌دلیل افزایش متوالی نرخ بهره توسط فدرال رزرو، بدهی خارجی ارجنتاین غیرقابل تحمل شد.

در اینجا موضوع مهم دیگری نیز وجود دارد که باید مورد توجه قرار گیرد. در سال‌های اخیر، دولت‌هایی که نسبت به ایالات متحده دوستی نشان داده‌اند اغلب به‌طور خودکار با چین به‌عنوان غیردوستانه طبقه‌بندی می‌شوند. چرا چنین تصویری شکل گرفته است جای تأمل دارد. حلقه‌های دوستان کشورهای مختلف نباید متناقض هم باشند. میلی امیدوار است روابط خوبی با ایالات متحده داشته باشد، اما این نمی‌باید و نباید بر اساس فرضیه دشمنی و درگیری با دیگر کشورها صورت پذیرد. در نهایت، این نتیجه فشار آشکار و پنهان آمریکا به دیگر کشورها برای جانبداری است. در گذشته، شرایط کمک پیشنهادی ایالات متحده به ارجنتاین شامل حذف یا محدود کردن سرمایه‌گذاری چینی بود. چنین چیزی به ارجنتاین کمکی نمی‌کند، بلکه به آن آسیب می‌رساند.

پیش از این، برخی افراد عمداً این ادعا را مطرح کرده بودند که ارجنتاین از چین و برزیل جدا خواهد شد. اما حتی برخی از کارشناسان منطقی غرب نیز به این ابراز خوشحالی خوشبین نبودند. در واقع، اگرچه طیف سیاسی کشورهای امریکای لاتین که بین چپ و راست در نوسان هستند اساساً تغییر نکرده است، روابط بین چین و کشورهای امریکای لاتین در سال‌های اخیر روند افزایش ثبات را نشان داده است. «مائوریسیو ماکری»، رئیس‌جمهور سابق ارجنتاین، در ابتداء توسعه روابط با چین را زیر سؤال برد، اما به‌زودی متوجه شد که «توسعه روابط ما [ارجنتاین] با چین از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است». چین و ارجنتاین در دوران تصدی او تعاملات نزدیکی داشتند. برزیل، کشور همسایه ارجنتاین، در دوران ریاست جمهوری «ژائیر بولسونارو»، رئیس‌جمهور سابق، تجربه مشابهی داشت. زیرا همکاری عملگراییه چین با کشورهای امریکای لاتین، از جمله ارجنتاین و برزیل، منافع ملموسی را برای مردم دو طرف به ارمغان آورده است.

افکار عمومی بسیاری متوجه شده‌اند که نگرش تیم میلی پس از انتخاب شدن در مقایسه با موضع «رادیکال» در دوره مبارزات انتخاباتی، به‌ویژه در نگرش آنها نسبت به چین و برزیل، ملایم‌تر شده است. «دیانا موندینو»، که انتظار زیادی می‌رود از سوی میلی به‌عنوان وزیر امور خارجه معرفی شود، اخیراً در موارد متعدد گفته است که در اظهارات میلی «سوءتفاهمی» پیش آمده است و قطع روابط با چین و برزیل اشتباه بزرگ ارجنتاین در سیاست خارجی است. خود میلی قبلاً از مدیران بازرگانی ارجنتاینی خواسته بود «به انجام هر کاری که می‌خواهید (تجارت با چین) ادامه دهید. این «تغییر» تعجب آور نیست. چین دومین شریک تجاری ارجنتاین و بزرگترین بازار صادرات محصولات کشاورزی است، در حالی که برزیل بزرگترین شریک تجاری ارجنتاین است. در روند غلبه بر مشکلات ارجنتاین، منطق و منافع تیم میلی و مردم ارجنتاین در توسعه روابط با کشورهایمانند چین و برزیل همسو است.

منبع: گلوبال تایمز، ۲۸ نومبر ۲۰۲۳

<https://www.globaltimes.cn/page/202311/1302604.shtml>

افزوده:

امیدواری دولت چین به ادامه روابطش به مانند گذشته با ارجنتاین که از طریق نشریه گلوبال تایمز یکی از بزرگترین رسانه های وابسته به دولت چین ابراز شده است، انسان را به یاد آن ضرب المثل معروف "ان شاء الله که گربه باشد" می‌اندازد. یعنی در زمانی که دزدان اتاق های منزل را یکی به دنبال دیگری غارت می نمایند، صاحب خانه ترسو و متوهم به جای ایستادن در مقابل دزدان و حراست از مال و اموالش با گفتن "ان شاء الله که گربه باشد" خود را تسکین می دهد.

تا جایی که از مطالعه اوضاع امریکای لاتین در کل بر می آید، از یک سو امپریالیسم امریکا تلاش دارد تا بر مبنای "دکترین مونرو" به سلطه طلبی اش در آن نیم قاره ادامه دهد و از جانب دیگر دولت چین تلاش دارد به جای کارد تیز امپریالیسم امریکا، با پنبه در آن قاره سر ببرد. در نتیجه این تقابل به جرأت گفته می توانیم که اکنون نیم قاره امریکای لاتین بارز ترین صحنه زور آزمائی و اشنگتن و بیجینگ می باشد. یعنی در عین حالی که چین در تعدادی از کشور های امریکای لاتین مانند بولیوی، ونزوئلا، برازیل و در این اواخر کلمبیا اوضاع را به نفع خودش مساعد ساخته است، امپریالیسم امریکا با آوردن کاندید خودش بر اریکه قدرت در ارجنتاین، در عمل نشان داده است که مسابقه در امریکای لاتین تا هنوز خاتمه نیافته و بسیار زود است که این و یا آن جشن پیروزی بگیرد.

علی مشرف